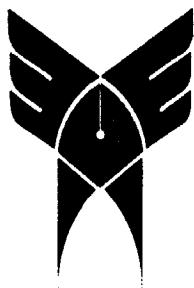

٢١١٩٩

دانشگاه آزاد اسلامی
واحد کرمان

پایان نامه:
برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

۱۳۷۹

رشته: ریاضی
گرایش: محض

موضوع:
دیدگاه‌های توپولوژیک گروه‌های تعمیم یافته

استاد راهنما:
دکتر محمد رضا مولایی

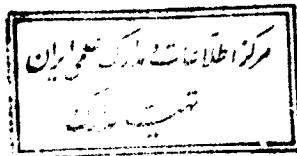
نگارش:
علی طهمورسی

سال تحصیلی: ۱۳۷۹

۳۱۱۹۹

ب

۱۴ / ۹ / ۱۳۷۹

موضوع:

دیدگاه‌های توپولوژیک گروههای تعمیم یافته

توسط:

علی طهمورسی

پایان نامه:

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

رشته و گرایش: ریاضی محض

از این پایان نامه در تاریخ ۱۳۷۹/۴/۱۴ در مقابل هیئت داوران دفاع به عمل آمده و مورد تصویب قرار گرفت.

اعضاء هیئت داوران

استاد راهنمای: دکتر محمد رضا مولایی

داور ۱: دکتر نصرالله گرامی

داور ۲: دکتر مهدی سبزواری

معاون آموزشی دانشگاه
آقای مجید غلامحسین پور

مدیر گروه آموزشی کارشناسی ارشد

دکتر اسفندیار اسلامی

رئیس دانشگاه

دکتر محمد حسین متقدی

سرپرست کمیته تحصیلات تکمیلی

دکتر محمد حسین متقدی

تقدیم به :

پدر عزیز،

و مادر مهربانم

تشکر و قدردانی

ای پکتادانده علوم و ای آفریننده اسرار و رموز، تو را حمد و سپاس می‌گوییم که توفيق کسب علم و معرفت را به من عطا فرمودی و از تو می‌خواهم که راهنمایی باشی.

در ابتدا بربخود واجب می‌دانم از استاد بزرگوارم جناب آقای دکتر مولایی که راهنمایی این رساله را بعهده داشته‌اند و بحق از توضیع و متنات و معرفت ایشان درسها آموختم، کمال تشکر و سپاسگزاری را داشته و همچنین از استاد محترم آقایان دکتر نصرالله گرامی و دکتر مهدی سبزواری که زحمت مطالعه و تصحیح این رساله را بربخود هموار کرده و در جلسه دفاعیه راهنمایی‌های لازم را ارزانی داشته‌اند نهایت تشکر را دارم. هرچند زیانم قاصر از گفتن است ولی وظیفه خود می‌دانم از خدمات بیلریغ پنر، مادر و خانواده‌ام که همواره مشوق من در امر تحصیل بوده‌اند و با قبول خدمات و سختی‌ها بربخود تحصیل را برمن آسان ساخته‌اند، نهایت تشکر را دارم.

همچنین از خانمهای خالقی و آذریان که زحمت تایپ این پایان‌نامه را پذیرفتند و با صبر و حوصله این کار را به اتمام رساندند سپاسگزارم.

علی طهمورسی

تیرماه ۱۳۷۹

چکیده

در این پایاننامه ما سعی کردہایم از دید توپولوژیکی پس از بیان مقدمات و تعاریف لازم، به بررسی گروهها و زیرگروههای تعمیم یافته بپردازیم. زیرگروههای نرمال تعمیم یافته راه رسیدن به فضای هم‌مجموعه‌ای را برای ما هموار می‌کند. و سپس نگاهی به حاصل ضرب گروههای تعمیم یافته توپولوژیک، گروههای موضعی تعمیم یافته و گروههای تعمیم یافته همبند می‌اندازیم. و در کارهای بعد با در نظر گرفتن فضای توپولوژیک و گروه تعمیم یافته توپولوژیکی به بررسی دستگاههای دینامیکی تعمیم یافته توپولوژی خواهیم پرداخت.

واژه‌های کلیدی: گروه تعمیم یافته توپولوژیکی، فضای هم‌مجموعه‌ای تعمیم یافته، زیرگروههای تعمیم یافته اشیاع شده، زیرگروههای تام، گروههای موضعی تعمیم یافته توپولوژیکی همبند، و دستگاههای دینامیکی تعمیم یافته توپولوژیکی.

توپولوژی
Topology
گروه‌های موضعی
Topological Group

فهرست

عنوان	صفحه
مقدمه	۱
فصل اول: پیش‌نیازها	۲
فصل دوم: اندیشه‌های پایه‌ای از زیرگروههای تعمیم‌یافته	۱۴
فصل سوم: نتایجی در گروههای تعمیم‌یافته توپولوژیک	۳۵
فصل چهارم: دستگاههای دینامیکی تعمیم‌یافته	۶۷
واژه‌نامه	۸۲
مراجع	۸۴

مقدمه

در فصل اول نگاهی به تعاریف، قضایا و مفاهیم گروههای تعمیم یافته، توپولوژی و دستگاههای دینامیکی می‌اندازیم.

در فصل دوم گروههای تعمیم یافته توپولوژیکی را معرفی می‌کنیم و سپس زیر گروههای نرمال تعمیم یافته و فضای هم مجموعه‌ای را بیان کرده و پوستگی نگاشت ϵ و زیر گروههای تعمیم یافته توپولوژیکی را بررسی می‌کنیم.

در فصل سوم زیر گروههای تعمیم یافته اشباع شده را معرفی می‌کنیم و سپس نشان می‌دهیم که چگونه با در دست داشتن یک گروه توپولوژیک و نوع خاصی از یک نگاشت تصویری از آن گروه توپولوژیک به یک گروه تعمیم یافته توپولوژیک دست یافت. در بخش‌های بعد حاصلضرب گروههای تعمیم یافته توپولوژیک، زیر گروههای تام، گروههای موضعی تعمیم یافته و گروههای تعمیم یافته همبند را بررسی می‌کنیم.

در فصل چهارم دستگاههای دینامیکی تعمیم یافته را معرفی کرده و سپس با در نظر گرفتن یک فضای توپولوژیک و گروه تعمیم یافته توپولوژیکی به بررسی دستگاههای دینامیکی تعمیم یافته توپولوژیکی خواهیم پرداخت.

فصل ۱

پیش‌نیازها

۱-۱ مفاهیم مقدماتی گروههای تعمیم یافته

در این بخش تعاریف و قضایای گروههای تعمیم یافته را بیان می‌کنیم. برای اثبات قضایا به مراجع

[۰]، [۱]، [۲]، [۳] و [۴] مراجعه شود.

تعریف ۱-۱-۱: یک گروه تعمیم یافته یک مجموعه ناتهی G به همراه یک عمل دوتایی روی G (که

معمولاً آن را ضرب G می‌نامیم) است که در اصول موضوع زیر صدق می‌کند:

الف) برای هر $a, b, c \in G$:

ب) برای هر عضو $a \in G$ عضو یکتای $e(a)$ در G وجود دارد به طوریکه $a e(a) = e(a) a = a$

ج) برای هر $a \in G$ یک عضو a^{-1} در G وجود دارد به طوریکه $a a^{-1} = a^{-1} a = e(a)$

را عضو همانی a و a^{-1} را وارون a می‌نامیم.

. $(e(a)) = e_G$ ، $a \in G$ است. (برای هر

تعریف ۱-۱-۲: گروه تعمیم یافته G را جابجایی گویند هر گاه برای هر

لم ۱-۱-۳: هر گاه G یک گروه تعمیم یافته باشد و $a \in G$ آنگاه

$$e(e(a)) = e(a) \quad (1)$$

$$e(a) = e(a^{-1}) \quad (2)$$

$$(a^{-1})^{-1} = a \quad a^{-1} \text{ یکناست و } \quad (3)$$

$$a = e(a) \quad a^2 = a \quad (4)$$

$$e(a^n) = e(a) \quad (5)$$

تعریف ۱-۱-۴: زیر مجموعه ناتهی H از گروه تعمیم یافته G را یک زیر گروه تعمیم یافته G

می‌نامیم هر گاه H تحت عمل ضرب در G یک گروه تعمیم‌یافته تشکیل دهد.

لم ۱_۱_۵: زیر مجموعه ناتهی H از گروه تعمیم‌یافته G ، زیر گروه تعمیم‌یافته است اگر و تنها

اگر برای هر a, b متعلق به H داشته باشیم

تعریف ۱_۱_۶: گروه تعمیم‌یافته G را نرمال گوییم هر گاه برای هر x, y در G ،

$$e(xy) = e(x)e(y)$$

تعریف ۱_۱_۷: نگاشت φ از گروههای تعمیم‌یافته G در گروه تعمیم‌یافته H را یک هم‌ریختی

می‌نامیم اگر برای هر a, b متعلق به G ،

قضیه ۱_۱_۸: فرض کنید $f: G \rightarrow H$ یک هم‌ریختی از گروههای تعمیم‌یافته G در گروه

تعمیم‌یافته H باشد آنگاه

$$(1) \text{ برای هر } a \in G, f(e(a)) = e(f(a))$$

$$(2) \text{ برای هر } a \in G, f(a^n) = (f(a))^n$$

(3) اگر K زیر گروه تعمیم G باشد. $f(K)$ زیر گروه تعمیم‌یافته H است

(4) اگر D زیر گروه تعمیم‌یافته H باشد و $\Phi = f^{-1}(D)$ زیر گروه تعمیم‌یافته G

است.

تعریف ۱_۱_۹: فرض کنیم $f: G \rightarrow H$ یک هم‌ریختی از گروه تعمیم‌یافته G به گروه تعمیم‌یافته

باشد. به ازای هر a در G ، هسته f در a را که با $\ker f(a)$ نمایش می‌دهیم عبارت است از مجموعه

$$\{x \in G | f(x) = f(e(a))\}$$

لم ۱-۱-۱۰: فرض کنیم G یک گروه تعمیم‌یافته باشد رابطه

$$\sim = \{(a, b) \in G \times G | e(a) = e(b)\}$$

یک رابطه ارزی روی G است و کلاسهای همارزی حاصل از این رابطه همارزی، با ضرب G ، تشکیل گروه می‌دهند و برای بیان این مطلب که \sim (a, b) می‌نویسیم $b \sim a$ و همچنین نماد a را برابر نمایش کلاس همارزی حاصل از رابطه همارزی فوق، با نماینده a ، بکار می‌بریم بنابراین با فرار داد فوق

$$G_a = \{x \in G | e(x) = e(a)\}$$

تعریف ۱-۱-۱۱: فرض کنیم $f : G \rightarrow H$ یک هم‌ریختی گروه‌های تعمیم‌یافته باشد، آنگاه

مجموعه $\bigcup_{a \in G} \text{ker } f_a$ را هسته f نامیده و با $\text{ker } f$ نمایش می‌دهیم.

قضیه ۱-۱-۱۲: اگر $f : G \rightarrow H$ یک هم‌ریختی از گروه تعمیم‌یافته نرمال G در گروه تعمیم‌یافته

باشد. آنگاه $\text{ker } f$ زیر گروه نرمال تعمیم‌یافته G است.

۲-۱ مفاهیمی از توپولوژی

در این بخش Z, Y, X, A فضاهای توپولوژیک می‌باشند. برای اثبات قضایا به مراجع $[j]$ ، $[B]$ و

$[D]$ مراجعه شود.

تعریف ۱-۲-۱: فرض کنیم $Y \times X \rightarrow Y$ و $\pi_1 : Y \times X \rightarrow Y$ و $\pi_2 : Y \times X \rightarrow X$ بترتیب با صابطه‌های

$\pi_2(x, y) = y$ و $\pi_1(x, y) = x$ تعریف شده باشند. نگاشتهای π_1 و π_2 بترتیب نگاشتهای تصویری

$X \times Y$ بروی عوامل اول و دوم آن خوانده می‌شوند.

لم ۱-۲-۲: نگاشتهای تعریف در ۱-۲-۱ باز می‌باشند.

قضیه ۱_۲_۳: فرض کنیم تابع $f : A \rightarrow X \times Y$ با ضابطه $f(a) = (f_1(a), f_2(a))$ داده شده باشد.

در این صورت f پیوسته است. اگر و تنها اگر $f_1 : A \rightarrow X$ و $f_2 : A \rightarrow Y$ پیوسته باشند.

تعريف ۱_۲_۴: فضای توپولوژیک X را هاوسلورف خوانیم در صورتی که به ازای هر دو نقطه

متایز x_1 و x_2 از X ، همسایگی‌هایی مانند U_1 و U_2 بترتیب از x_1 و x_2 یافت شوند که از هم جدا باشند.

قضیه ۱_۲_۵: در فضای هاوسلورف هر مجموعه متاهمی بسته است.

قضیه ۱_۲_۶: حاصلضرب دو فضای هاوسلورف، فضایی هاوسلورف است. هر زیر فضای، فضایی هاوسلورف، فضایی هاوسلورف است.

лем ۱_۲_۷: فضای X هاوسلورف است اگر و فقط اگر $\{(x \times x) | x \in X\}$ در $X \times X$ بسته باشد.

قضیه ۱_۲_۸: اجتماع گردایهای از مجموعه‌های همبندکه یک نقطه مشترک دارند، همبند است.

قضیه ۱_۲_۹: فرض کنیم A زیر مجموعه‌ای همبند از X باشد. اگر $A \subseteq B \subseteq \overline{A}$ آنگاه B نیز همبند است.

قضیه ۱_۲_۱۰: تصویر هر فضای همبند، تحت نگاشت پیوسته همبند است.

قضیه ۱_۲_۱۱: حاصل ضرب دکارتی فضاهای همبند، فضایی همبند است.

قضیه ۱_۲_۱۲: تصویر هر فضای فشرده تحت نگاشت پیوسته فشرده است.

قضیه ۱_۲_۳: فرض کنیم ~ یک رابطه همارزی روی فضای توپولوژیک X ، و نگاشت

$$\pi : X \rightarrow \frac{X}{\sim}$$

$$x \mapsto [x]$$

باز باشد. فضای خارج قسمتی $\frac{X}{\sim}$ هاوسلورف است اگر و فقط اگر مجموعه $\{(x, y) \in X \times X | x \sim y\}$

بسته باشد.

۱_۳ مفاهیم مقدماتی دستگاههای دینامیکی

نماد دستگاه دینامیکی ساختاری ریاضی برای مفهوم علمی فرآیند تکاملی است. و دارای کاربردهای

در فیزیک، شیمی، زیست‌شناسی، بوم‌شناسی، اقتصاد و حتی دستگاههای عمومی، با احتمال وجود معینی

از حالتها و قوانین تکامل که بر این دستگاه حکم فرماست.

قوانین تعویض ناپذیر با زمان، و رفتاری از دستگاه را در نظر می‌گیریم که کاملاً در حالت اولیه تعریف

شده است. بنابراین نماد دستگاه دینامیکی شامل یک مجموعه از حالت‌های ممکن (فضای حالت) و قانون

تکامل حالت در زمان است.

۱_۳_۱: (فضای حالت) همه حالت‌های ممکن از یک دستگاه به وسیله نقاطی از یک مجموعه مانند

X مشخص می‌شود. این مجموعه را فضای حالت دستگاه دینامیکی می‌گوییم.

الزاماً تعیین یک نقطه از $x \in X$ کافی نیست. بلکه موقعیت مکان دستگاه نیز باید در آن نقطه تشریح

شود. که به وسیله قانون تکامل که بعداً توضیح خواهیم داد بیان می‌شود.

مثال ۱_۳_۲: (پاندول)

حالت یک پاندول معمولی کاملاً به وسیله تعریف تغییر مکان زاویه φ از مکان قائم و متناظر با سرعت

زاویه‌ای φ مشخص می‌شود. زاویه φ به تنهایی برای تعیین حالت پاندول کافی نیست. بنابراین برای یک دستگاه مکانیکی ساده، فضای حالت مجموعه $X = S^1 \times R^1$ است. جائیکه S^1 دایره واحد پارامتری شده به وسیله زاویه، و R^1 محور حقیقی متناظر با مجموعه همه تکامل‌های ممکن است.

مجموعه در نظر گرفته شده X . یک خمینه هموار دوبعدی (استوانه) در R^3 است.

مثال ۱_۳_۳: (دستگاه مکانیکی کلی) در مکانیک کلاسیک حالتی از یک دستگاه تکدما با درجه

آزادی s ، به وسیله یک بردار حقیقی φ_s - بعدی

$$(q_1, \dots, q_s, p_1, \dots, p_s)^T$$

مشخص می‌شود. جائیکه q_i مختصات تعیین‌پذیره، و p_i گشتاورهای تعیین‌پذیره متناظر می‌باشند. در این حالت $X = R^{s^k}$. و اگر k - مختص آن دایره باشد آنگاه $X = S^k \times R^{s-k}$. بنابراین پاندول حالت خاصی از دستگاه دینامیکی کلی است. در این حالت $s = k = 1$ و $\varphi_1 = \varphi$ و $\varphi' = m\ell\varphi$ جائیکه ℓ طول پاندول است.

مثال ۱_۳_۴: (دستگاه کوانتومی). در مکانیک کوانتومی، حالتی از یک دستگاه با دو حالت رعایت

شده به وسیله بردار $\Psi = \begin{pmatrix} a_1 \\ a_2 \end{pmatrix} \in \mathbb{C}^2$ و اعداد مختلط می‌باشند و در شرایط $|a_1|^2 + |a_2|^2 = 1$ صدق می‌کنند. احتمال وقوع دستگاه در حالت نام، $p_i = |a_i|^2$ برای $i = 1, 2$ است.

مثال ۱_۳_۵: (راکتور شیمیابی). حالتی از راکتور شیمیابی تکدما به وسیله تعیین کردن مقدار تابع

تمرکز از n - واکنش شیمیابی اجسام تعریف می‌شود. $c = (c_1, \dots, c_n)^T$ تابع تمرکز c_i باید نامنفی